

Záznam kázání Curry Blakea z třídního semináře nazvaného Divine Healing Technician
(Technik Božského uzdravování – dále již jen DHT)

CD č. 6

(překlad: Edita a Pawel Staniszewski)

Pojďme se podívat do 3. kapitoly Skutků. Čtu Písmo tak, jak je, a říkám, co říká ono. Čteme ho společně tak, jak bylo napsané a ne tak, jak jsme byli naučení ho vykládat.

Na 3. kapitole Skutků si ukážeme spoustu „svatých krav“, které budeme jednu po druhé odstraňovat. To, co během tohoto semináře dělám, není kouzelné předávání nějakého pomazání. Moje práce je ukázat vám Písmo a odkrýt vám, co už máte.

1. verš - „Petr a Jan šli o třetí hodině do chrámu k odpolední modlitbě.“ Kam ti dva šli? Do chrámu. Proč tam šli? Aby se modlili. Co to znamená? Znamená to, že se ještě nemodlili. Jinými slovy „nejsou ještě vymodlení“.

2. verš - „Právě tam přinášeli nějakého člověka, chromého od narození; každý den ho posadili u chrámové brány, které se říká Krásná, aby prosil o almužnu ty, kdo tam vcházeli.“ O co prosil ten chromý? O almužnu, o peníze. Vyhlížel uzdravení? Ne. Písmo tady jasně říká, že ten chromý chtěl po lidech peníze.

3. verš - „Když viděl přicházet do chrámu Petra a Jana, prosil také je o almužnu.“ O co prosil chromý Petra a Jana? O peníze. Co čekal, že od nich dostane? Peníze.

4. verš - „Petr spolu s Janem na něj upřeli zrak a řekli: „Pohled' na nás!“ Dnes přece každý ví, že se lidé nemají dívat na nás, ale na Ježíše. Kdo je v církvi už nějaký čas, musí přece vědět, že se má dívat na Ježíše. Chudák Petr, neměl výhody naší moderní teologie☺ Jen tři a půl roku chodil s Ježíšem. Podle většinového církevního učení je jeho teologie špatná, a ta církev dobrá. S malou výjimkou, že jeho teologie funguje a naše ne.

5. verš - „Obrátil se k nim a čekal, že od nich něco dostane.“ Co očekával, že od nich dostane? Peníze, almužnu.

6. verš - „Petr však řekl: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám.“ Moment, moment, jak ty můžeš něco někomu dát? „Dívej se na Ježíše a počkej na to, co chce udělat On!“ Neříká tohle spousta lidí v církvi? Ale Petr tento postoj neměl. Petr řekl: „Podívej se sem, co mám, to ti dám!“ Když začneš mluvit tímto způsobem, lidé na tebe začnou být naštvaní a budou ti říkat, že jsi arogantní. Víra vždy vypadá arogantně pro náboženské lidi. Takže, když začneš chodit ve víře, náboženští lidé tě označí za arogantního, pyšného nebo povyšujícího se.

Lidé mi mnohokrát říkají: „Jak si můžeš být tak jist?“ Podívejte se do slovníku a naleznete tam, že synonymem slova víra je jistota. Definice víry je „být si jistým“ nebo „složit důvěru v“. Lidé si musí uvědomit, že jistota, kterou u nás vidí, není naší jistotou v nás samé, ale naší jistotou v Ježíše, který chce udělat daný skutek. Lidé se vždy dívají na povrch. Bůh se dívá dovnitř na duchovního člověka. Musíme si pamatovat, abychom nesoudili lidi podle jejich věku a všeho, co na nich můžeme pozorovat. Nemáš soudit na tomto základě.

Apoštol Pavel napsal Timoteovi: „Nikdo ať tebou nepohrdá proto, že jsi mladý.“ (1.Tim.4:12)

Říká se tu, že měl Timoteus problémy se staršími lidmi u sebe ve sboru. Říkali mu, že je moc mladý na to, aby zastával pozici autority a říkal jim, co mají dělat. To, co vás učím, je v podstatě zjevení, které se dostalo Pavlovi a nedostalo se Petrovi a ostatním. Všimněte si, že apoštol Pavel se nikdy nijak zvlášť neskamarádil s apoštolem Petrem a ostatními. Nikdy se jim nijak nepodřídil. Pracoval s jinými učedníky.

6. verš - „Petr však řekl: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!“ Všimněte si, že ten muž nevyskočil na nohy a nezačal chodit.

7. verš - „Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát.“ Všimněte si, že v 16. kapitole Markova evang. se říká: Na choré budou vzkládat ruce a uzdraví je.“ Zásada č. 1: vzkládej ruce. A někdo namítne: „Ale já nevím, co mám říct.“ Je jedno, co řekneš. Nepíše se, abys něco říkal, ale vzkládal své ruce. Ukáži to na příkladu: Představ si, že jsi na pohřbu a procházíš vedle vdovy. Co pro ní můžeš udělat, abys jí nějak pomohl v této situaci? (Kromě toho, že můžeš přistoupit k rakvi a říct „Vstaň!“?) Teď tím ale myslím, co jí můžeš říct, když k ní přicházíš. Nic, nevíš, co říct a tak na ni položíš ruce a tím vyjádříš svoje pocity. Proč? Protože věci ducha jsou předávány skrze ruce nebo skrze slova. Když nemáš slova, tak to, jak se cítíš, může být předané skrze ruce. Když jsi byl malý, věděl jsi, jakou mají rodiče náladu a jestli tě chtějí pochválit nebo potrestat, podle toho jakým způsobem tě drželi ve svých rukou. Občas tě drželi trochu ostřeji než obvykle, a věděl jsi, co se bude dít ☺ Tvoje ruce mohou předat druhé osobě tvoje emoce nebo duchovní moc.

Marek neříká nic o „modlitbě“ za nemocné. Za posledních 20 let jsem se nemodlil za uzdravení u žádné osoby. My sloužíme uzdravením. Bible neříká nic o modlitbě za nemocné. Říká: „Uzdravujte nemocné!“, „Vzkládejte ruce.“ Něco podobného ohledně modliteb za nemocné je u Jakuba v 5. kapitole. Píše se zde o tom, že nemocná osoba zavolá starších církve, ti ji potírají olejem ve jménu Páně a modlí se modlitbu víry. To je nejbližší k modlitbám, jak jen může být. Věřím, že se Ježíš modlil modlitbu víry. Nikdy se však „nemodlil“ za nemocné. To, jak se tam píše, že se mají starší modlit modlitbu víry, neznamená klasickou modlitbu k Bohu. Abyste mi porozuměli. Je jedno, jakou metodu použiješ. Poselství, které předáváme je svaté. Metody svaté nejsou. Je spousta metod, jak věci dělat. My ale chceme být víc jak Ježíš, tak volíme metody, které používal Pán Ježíš. Znamená to, že máme na vybranou jen z několika způsobů, jak On nemocné uzdravoval. Např. vzkládat na ně ruce, promlouvat k nim, plivat na zem a potírat blátem oči slepých (to není vítaná metoda v dnešní době ☺). Podobné to bylo s člověkem, který byl hluchý a němý. Víte, co se tam stalo - Ježíšův nasliněný prst na jazyku toho chudáka... Rozumíte mi, co chci říci? Není to o metodách. Je to o poselství, které předáváme spolu s duchovní mocí za použití zvolené metody.

Lidé se mě pořád ptají, jaká metoda je nejefektivnější. Odpověď je jednoduchá.

Nejefektivnější je metoda, ve kterou věříš. Je to ta metoda, se kterou máš nejvíc úspěchů, nebo za pomoci které jsi viděl někoho jiného dosahovat výsledků.

Neustále slyšíme učení o předávání pomazání. Já vám řeknu jednu věc. Učení by mělo věci zjednodušovat a objasňovat, ne mystifikovat. Z učení o pomazání, které je v církvi, jsem byl více zmatený než předtím, co jsem ho poslouchal. Platí toto:

(pozn. v angličtině je to hra slov – An anointed man of God makes the complicated simple, an annoying man of God makes the simple complicated - Pomazaný Boží muž dělá složité věci jednoduchými. Otravný Boží muž dělá věci jednoduché složitými.)

Spoustu věcí, které vidíme v církvi, nevidíme v Bibli. Nejsem proti ničemu konkrétnímu. Jsem jen proti tomu, aby sis z něčeho udělal modlu. Prapory při chvalách jsou fajn. Mám rád prapory spolu s chválou. Jen to prosím tě nenazývej duchovním bojem. Mávání prapory je k ničemu, pokud nezvěstuješ Krista venku, mimo budovu církve. To si pamatuj. Dábla nezajímá, co děláš uvnitř budovy, ale to co děláš mimo ni. Celé tvoje křičení a jiné věci uvnitř ho ani neprobudí, pokud vevyjdeš ven. Samozřejmě tím nemyslím, že máš řvát na ulicích. Víš, co tím mám na mysli.

V minulosti a také i dnes jsou lidé nadšení z padání pod mocí Ducha. Pokud jich spadne hodně, tak je to považováno za dobré shromáždění, pokud ne, tak to bylo „duchovně slabší“. Podle toho se často určuje, jestli tam Duch svatý byl nebo ne. Ježíš byl nejvíce pomazaným člověkem, který na zemi kdy existoval, ale když procházel davy lidí, padání se nedělo. Jediní, o kterých se píše, že padli na zem během jeho služby, byli vojáci, kteří ho přišli zatknout. Chci, abyste mě pochopili. Nemám nic proti tomu, když se padá pod mocí Ducha. Já jsem jen proti falešnému padání nebo proti padání z emočního popudu. Nejlepší způsob, jak tomu zabránit, je nepostavit za lidi „chytače“, kteří tam pro případ padání jsou ☺. Když je padání opravdové, tak se člověku při pádu nic nestane. Když to shrnu. Mám všechny tyto věci rád, pokud jsou opravdové. V církvi jsme už měli dost padělků, šaškování a manipulace, které se světa kolem vůbec nedotýkají.

V dávných dobách, když přišla církev do některého města, bylo to tak, jako by k nim přišel prorok ze Starého zákona. Lidé se církve ptali: „Jste tady, abyste přinesli pokoj nebo válku. Proč jste přišli? Přišli jste nám přinést Boží soud nebo pokoj?“ Když totiž dělala církev svoji práci dobře, píše se o ní, že: „na všechny padla velká bázeň a jméno Pána Ježíše bylo ve velké úctě.“ A proč? Protože církev měla co říct a říkala to vždy tak, že ovlivnila dění kolem. Bůh chce, aby i dnes církev ovlivňovala společnost stejným způsobem. Církev se dnes chová jako divadlo. Musíme se vrátit na to místo, odkud jsme klesli a dělat věci pořádně.

Je jedno, co děláš, jestli prorokuješ nebo přinášíš slovo poznání apod. Nikdy však nebudeš více duchovní, než když zvěstuješ Krista neobrácené osobě (např. alkoholikovi, narkomanovi, ženě mláčené manželem nebo manželovi, který mlátí svoji ženu), když nakrmíš hladového, když oblékneš nahého, když navštívíš vězně. Tehdy jsi nejvíce duchovní.

Zeptáš se: „A co to ostatní? Sny, vize, proroctví, atd.“ Odpovím: „Dnes si každý může říct, co jen chce. Neexistuje žádné pravidlo, žádná zodpovědnost a postih za to, jaké blbosti jsou v církvi považovány za proroctví a vize.“

Garantuji vám, že kdybych udělal shromáždění pro křesťany a nazval ho „Osobní proroctví od Boha“, zaplnil bych tím velký sál. Každý totiž chce slyšet osobní proroctví. Na takovém shromáždění bych měl pro každého připravené stejné osobní slovo od Pána: „To říká Hospodin: Čti svoji Bibli a dělej to, co je v ní napsané.“ Věřte mi, že bych byl přesnější a blíže pravdy než všechna prorocká slova, které lidé dříve slyšeli. Dříve nebo později se musíme vrátit k tomu, co přišel Ježíš na zemi udělat.

V dnešní době jsou tři druhy křesťanství.

1. a 3. mnou zmíněné, jsou nejvíce viditelným druhem křesťanství na zemi.

- 1) Přirozené křesťanství, které říká, že Bůh už nedělá, co kdysi dělal. Uzdravování pominulo, moc pominula. Teď jen zbývá zachránit se od pekla a být dobrým člověkem.
- 2) Nadpřirozené křesťanství, které říká, že Bůh dělá, co vždy dělal. Pokud je tam nějaké selhání, je to na naší straně a musíme ho najít, opravit a být zase tam, kde máme být.
- 3) Hyper-křesťanství, dle kterého je všechno duchovní. Abyste měli dobré shromáždění, musíte mít na rukou zlatý prach, olej z nebe atd. Když už o tom mluvím, všichni, kdo propagovali tyto „super-duchovní“ věci a byli při jejich vzniku, jsou teď po smrti (zemřeli na rakovinu). Do Ameriky to např. přinesla žena z Argentiny, jménem Savonia. Neříkám, že ti lidé šli do pekla, ale říkám, že zemřeli předčasně. Nikdy jsem neviděl křesťany v takovýchto hnutích a s takovými manifestacemi, aby přivedli někoho k učednictví nebo do plnosti Ducha svatého. Všechno je to jen umělý stimul/emoční vzrušení. Hodně se toho přitom děje a všechno je super-duchovní. Došlo to tak daleko, že lidé odešli od Bible. A to, co řekne apoštol nebo prorok, to je pro ně „Písmo“, dle kterého se řídí. Prostě vykročili za rámec Bible.

Musíme se vrátit k realitě. Vím, že v každém hnutí jsou nějaké výstřelky, které jsou po nějakém čase odmítnuty a pravda vyjde najevo. Ale nemusí to tak být. Výstřelky způsobují dvě věci: a) přitahují plevy a rebely; b) odpuzují a vytěsňují ty, co opravdově hledají Boha. Proto musíme být připraveni, abychom prezentovali pravdu. Podíváš-li se na život Ježíše, tak On byl velmi „obyčejným“ člověkem. Procházel davem, povídal si s dětmi, děti ho měly rády. Když byl unavený odpočíval, jedl a pil. Byl normální. Já tomu říkám, že byl „přirozeně nadpřirozený“. Jsem napřirozená bytost. Jsem duchovní bytost mající tělo a duši. Jsem narozený z Boha. Jsem duchovní bytost, mající zkušenost s bytím člověkem, a ne člověkem majícím duchovní zkušenost. Pokud mě blíže poznáte, zjistíte, že jsem extrémně normální. Věřím v modlitbu a půst. Abych byl s vámi ale zcela upřímný, nepostím se během takovýchto seminářů. Proč? Je velmi obtížné postit se a mít obecenství s křesťany, protože křesťané mají většinou obecenství u jídla ☺ Netravím desítky hodin nebo dní na modlitbách kvůli blízkému se shromáždění. Není to pro mě možné. Uvedu příklad: Včera, když jsem byl teprve hodinu vzhůru, jsem měl 9 telefonátů z Indie, 8 telefonátů z Jižní Afriky a 5 telefonátů z Austrálie. To byla teprve první hodina po probuzení. Právě v každém z těchto hovorů se jednalo o případ, kdy byl někdo blízko smrti. Snažím se být dostupný, jak to jen jde. Nemohl bych dělat, co dělám, kdybych chtěl být duchovní podle toho, jak to vyžadují církevní pravidla. Takže když mě neuvidíš, že se pokaždé před jídlem modlím, nebo že jsem schovaný na modlitbě, neříkej mi, že jsem neduchovní. Raději budu neduchovní ve tvých očích a efektivní pro království, než abych se ti snažil dokázat, že jsem někdo. Neuvidíš mě během přestávek, jak se schovávám, abych si udržel své pomazání. Nechráním pomazání, pomazání chrání mě. Nevylévám na vás své pomazání, abych se pak musel o přestávce modlit v jazycích, abych ho získal zpět. Tak to nefunguje. Funguje tady zasévání a sklízení. To, co já vylévám, On doplňuje a dává ještě víc. Nemohu vám dát více, než do mě vlévá On. To tam pořád proudí. Není to o tom, co já dělám. Je to o tom, co udělal Ježíš. Umožňuje mi to být Božím synem a pohybovat se v tom. Zeptáš se mě: „Ty nikdy nejsi o samotě, nikdy se nemodlíš?“ A já odpovím: „Jsem o samotě velice často.“ Hodně času trávím na cestách v autě. Jsem v autě jen já a Bůh. Cesta sem mi trvala tři dny. V autě se modlím, chválím, poslouchám různá kázání apod. Zeptáš se mě: „Či kázání v autě posloucháš?“ Odpovím: „Svoje, občas.“ ☺ Myslíš, že je to arogantní? Ne, naopak by tě mělo znepokojovat, kdybych sebe neposlouchal. Kdybych sebe neposlouchal, jak bych pak mohl vědět, jestli neříkám něco špatně? Poslouchám samozřejmě i jiné kazatele, ale neřeknu vám žádná jména, protože byste

si pak mohli myslet, že souhlasím s každým slovem, které říkají. Nesouhlasím s mnoha věcmi, které někteří kazatelé říkají. Stejně tak i vy nemusíte nesouhlasit se vším, co říkám já. Na čem se nakonec shodneme všichni je, že je potřeba odvést pro Boha práci dobře. Fyzicky mohu být někdy vyčerpaný. Stává se mi to teď jen velmi zřídka. Právě teď jsme se vrátili z Indonésie, kde jsme strávili tři týdny a tři dny. Neměl jsem doslova ani myšlenku, abych si odpočinul až do 19. dne našeho pobytu. Odpočinul jsem si teprve 24. den. Měli jsme vyučující setkání každý den od 9 do 17hod a potom od 19hod uzdravující shromáždění. Lidé přicházeli ze všech stran ostrovů, aby si se mnou promluvili. Když jsme si chtěli odpočinout, tak to nešlo, protože tam byli lidé, kteří umírali na rakovinu a různé jiné nemoci. Takovým lidem nedokážu říct: „Přijď zítra, teď si jdu lehnout,“ když se už nemusí zítřka nadožít. Také jsme navštěvovali domovy, kde leželi jejich nemocní. Všechno to byla místa, kde žijí muslimové. Jeli jsme tam s nimi a neměli jsme ponětí, jestli nás tam nevzali na popravu. Byli jsme v domech, kde nebyla žádná klimatizace, a kde se nedalo skoro ani dýchat. Když přiletíš do Indonésie, tak se po výstupu z letadla ihned zpotíš a zůstáváš zpocený až do času návratu do letadla. Mně osobně to nevadí, jsem z Texasu. Dávám přednost teplu před zimou. Když mám vystupovat z letadla tam, kde mají „bílou“ zemi, mám s tím problém. ☺

Představ si, že už před vchodem do místnosti, kde leží nemocný člověk, cítíš tu nemoc. Díváš se na něj a v duchu si říkáš: „Můj Bože, to je hrozný stav.“ Na zlomek sekundy v sobě uslyšíš ten hlas: „Co je vůbec možné pro takového člověka udělat? Jenom Bůh to může změnit.“ A pak si uvědomíš: „Já přece Boha reprezentuji.“ Ptáš se na jeho diagnózu nebo symptomy, abys věděl, s kým bojuješ (není to nutné, ale pomáhá to se soustředit). Chystali jsme se navštívit 22letého kluka, který umíral. Všichni nám říkali, že je to s ním tak špatné, že může být mrtvý, než se k němu dostaneme. Narodil se s rozštěpem patra. Doktoři ho operovali. Reakcí na nějaký lék dostal kašel a roztrhl si stehy. To vyvolalo krvácení a otravu krve. Smrt mohla přijít každou chvíli. Nedá se ani popsat, jak to tam páchlo. Předtím, než jsem k němu vešel, jsem Bohu řekl (a to dělám ve většině případů): „Cokoliv, co je za těmi dveřmi, to nic není, protože neexistuje věc, kterou bychom Ty a já společně nemohli porazit.“ Také říkám něco jako: „Otče, děkuji ti za to, že mi dovoluješ podílet se na uzdravení toho chlapce, cokoliv s ním je.“ Když pak vcházím do místnosti, jsem jako prezident. Vcházím tam s autoritou. Většinou nevím, jestli jsou lidé v té místnosti znovuzrození. Pokud ne, vím, že tam mám tu největší duchovní pozici. Žádný démon ani žádná nemoc není nade mnou. Jsem tam ve jménu Krále králů. Reprezentuji Ježíše a mluvím v Jeho jménu. Když mě teď tak posloucháte, možná si někdo řekne: „Ten chlapík není pokorný.“ Nevím, jaká je vaše definice pokory. Nevím, jestli byste spíše nechtěli, abych tady stál o mluvil tiše něco na způsob: „Víte, já nejsem nic. Jsem nikdo, jsem prach země. Děkuji Bohu, že tady vůbec jsem. Ani nevím co říct. Nechci ani pomyslet, že vy si myslíte, že já něco vím. To Bůh na vás vyleje všechnu svoji znalost.“ Proto jste sem ale nepřišli. Já jsem sem proto nepřišel. Když travím čas s Bohem často Mu říkám: „Bože, ty to víš a já to vím také, že jsem si nikdy nezasloužil, abych byl v této pozici.“ Jsem tady, abych vám odkryl to, kdo jste a pomohl vám to uvnitř aktivovat. Také Bohu říkám: „Pokud vedu lidi špatně nebo jim vyprávím nesmysly, tak to můžeš kdykoliv zastavit nebo ukončit.“ Pokaždé, co se takto pomodlím, otevírají se nové dveře a my můžeme kázat v jiné zemi, dostáváme nové dopisy, volají nám noví lidé a služba se rozšiřuje. Ježíš řekl, že Jeho slova jsou Duch a jsou život. Když k vám mluvím Jeho slova, ona jsou Duch a jsou život. To, co vám říkám není nic nového.

Pokud se při službě lidem budete divně chovat, nebudou vás žádat o pomoc. Děti od vás budou utíkat, místo aby běželi k vám. Nepotřebujeme být divní. Můžeme být normální a zároveň duchovní a mít Boží moc. Udělal jsem ve svém životě jednu věc. Vzal jsem vše, co

církev učí o tom, jak chodit v Boží moci (uzdravování, vymítání démonů, apod.) a schválně jsem udělal přesný opak. Viděl jsem poraženou každou nemoc a chorobu. Viděl jsem 9 lidí vzkříšených, např. dvojčata v břiše matky, která byla dva týdny mrtvá. Ta paní přišla na jedno naše setkání a požádala o modlitbu. Řekl jsem stejnou věc k těm mrtvým dětem uvnitř jejího břicha, kterou jsem řekl naší dceři, která byla mrtvá 45 min, když vypadla přes okno z druhého patra: „Ve jménu Ježíše, budete žít!“ Bylo to tak jednoduché. Řekl jsem to jednou nebo dvakrát. Žena se po modlitbě posadila a pak jela domů. Doktoři jí předtím řekli, že její organismus začne rodit mrtvá miminka, až přijde čas porodu. Poté, co přijela po modlitbě domů, pocítila jak se v jejím břiše něco pohnulo. Jela do nemocnice a výsledek byl, že porodila dva živé, zdravé chlapečky.

Právě jsem oslavil padesátiny. Viděl jsem toho už hodně. Viděl jsem věci, které jen málo lidí mohlo vidět na vlastní oči. Kdybych teď odešel k Pánu, ničeho bych nelitoval. Důvod proč zůstávám tady a pokračuji v této službě je, že učím lidi, jak mohou vidět stejné věci ve svých vlastních životech.

Ve městě Spokane viděli zázrak. Dva týdny potom, co jsme tam vyučovali, padla jedna starší žena během shromáždění na zem mrtvá. Zavolali záchranku. Záchranka nepřišla hned a tak si řekli: „Ta žena je mrtvá, nemůžeme už nic pokazit. Možná bychom mohli udělat, co nás učil bratr Curry.“ Položili na ní ruce a řekli: „Ve jménu Ježíše budeš žít, nezemřeš!“ Po dvou nebo třech minutách žena vstala. Když přijela záchranka, vzala ženu do nemocnice na pozorování, byla naprosto v pořádku. To udělali oni, ne já. Mohl bych vyprávět další svědectví, ale co vám tím chci sdělit je, že to funguje. Musíme odstranit naše náboženské smýšlení o tom, že nás Bůh bude odměňovat. On nás odměňuje za to, že v Něho věříme. Ale ta odměna není kvůli tomu, jak dobrý jsi byl. Máš dělat ve víře věci, které On ti přikázal. Máš zapomínat sám na sebe, tzn. na víru ve svou víru. Nemysli na to, kdo jsi, a co je tvoje obdarování. Zapomeň na to všechno a prostě začni lidem pomáhat. A když to uděláš, už nebudeš říkat: „Já nemám dostatek víry.“ Bůh ti dá, co potřebuješ, aby se věci děly. Nikdy nemůžeš Boha požádat o něco většího, než co ti už dal. Nic nemůže být větší než Ježíš. Myslíš si, že uzdravení je něco velkého? Potřebujeme se pohnout v našem smýšlení a jednání z pozice kněze ve Staré smlouvě do pozice kněze, reprezentanta, Božího velvyslance Nové smlouvy. Potom budeme lidmi, kteří jsou na misii, a kteří mluví s autoritou nebes. Kdykoliv stojím před Bohem, jsem pokorný, klekám před Ním. Klaním se všemu, co je nade mnou a šlapu po všem, co je pode mnou. Pokud je to nemoc, démon, tedy něco nižšího než já, tak po tom šlapu. Pokud je to Otec, Syn a Duch svatý, říkám: „Ano Pane“ a klekám před Ním. Cokoliv říká Bůh, na to já říkám: „Tvoje přání je pro mě rozkazem.“ Proč to nemůže být tak jednoduché. Proč Bohu stále říkáš: „Pokud mi řekneš, tak se pohnu a udělám to či ono.“

Když stojíš před lidmi, nemluv, jak mluví oni. Mluv, jak mluví Bůh. Jenom takovým způsobem budeš mít vliv na jejich životy. Proč si myslíte, že lidé řekli o Ježíšovi, že mluví jako ten, kdo má moc?

Když sloužím nemocným, moc se na věci neptám a také mě neuslyšíte modlit se např.: „Nebeský Otče, prosím dotkni se ho.“ Když nevím, jestli jsou ti lidé obrácení nebo jsem někde na veřejnosti, říkám něco jako: „Otče, děkuji ti za to, že se můžu na tomto podílet. Také ti děkuji, že ranami Ježíše Krista byl tento člověk uzdravený. Ve jménu Ježíše Ti za to teď děkuji.“ Potom přestávám mluvit k Bohu a moje pozornost se obrací na jejich nemocná těla. Začínám mluvit k nemoci, začínám mluvit k démonům. Říkám těm věcem: „Tělo, ve jménu Ježíše, ty budeš poslouchat a podrobíš se hlasu Božího slova.“ (Tím hlasem jsem v tomto případě já.) Dále říkám: „Ty budeš dělat to a tamto, ty budeš zdravé ve jménu Ježíše, budeš

fungovat správně. Každý systém v těle ať funguje správně. Oči vizte ve jménu Ježíše, vysoký tlaku vrat' se do normálu ve jménu Ježíše, záda buďte zdravá, ve jménu Ježíše, pracujte, jak máte.“ Dále mluvím k ďáblu: „Ďáble, ty odejdeš, ty uposlechněš, nebudeš váhat, ty půjdeš TED.“ Když to lidé uslyší budou vědět, že vašimi ústy promlouvá Bůh. Nejste jen hříšníci spasení skrze milost. Byli jste hříšníci spasení milostí a teď jste Božími velvyslanci. Reprezentujete Boha před lidmi a reprezentujete člověka před Bohem. Musíte ale vědět, že nemluvíte stejně k Bohu a stejně k lidem. Často slyším: „Ale bratře Curry, ty neznáš mou minulost, co jsem všechno kdysi dělal.“ Odpovídám: „Ne, neznám a Bůh už také ne.“ Bůh si nepamatuje hříchy, které odpustil. Proč si je pamatuješ ty? Když za tebou někdo přijde a snaží se ti připomenout tvé staré a Bohem prominuté hříchy, hádej, s kým ten člověk „spolupracuje“? Ano, s ďáblem. Ďábel je jediný, kdo si tvé hříchy pamatuje. Problém je v tom, že nemůžeš zapomenout, kým jsi byl. Když ale zapomeneš, kým jsi byl, a začneš říkat, kým jsi teď, začneš mluvit novým způsobem. Tehdy tě nemoc, choroba, ďábel uposlechnou, protože jsou pod tvýma nohama. Musíš je přesvědčit, aby tě začaly poslouchat.

Zítra dokončíme Skutky 3 .kapitolu. Zakončíme toto setkání takto, opakujte po mě:

„ Otče, ve jménu Ježíše ti děkuji, že jsem tím, kým jsi mě učinil. Nesnažím se takovým stát, já takový jsem. Nemusím se takovým stát, Ty jsi mě takovým učinil. Nejsem evolucionista, nevyvíjím se v křesťana. Jsem kreacionista, Tys mě učinil novým stvořením. Kým jsem, takovým jsi mě stvořil v zlomku vteřiny. Nevyvinul jsem se do této podoby, ale takovým jsi mě stvořil. Jsem nové stvoření, staré pominulo, hle všechno se stalo nové. Všechno, co je ve mně, co se stalo novým, je z Boha. Jsem nové stvoření. Mám mysl Kristovu, mám Ducha Božího, mám Boží slovo, mám Boží moc, jsem pomazaný. Jsem zcela naplněn Božím Duchem. Každý den přikazuji svému tělu, že má dělat svoji práci. Každý den, říkám svému tělu, co má dělat. Tělo mi neříká, že nemám věci pod kontrolou. Já je mám pod kontrolou. Můj duch říká mému tělu, co má dělat, říká mojí mysli, co má myslet. Říkám: „Duše, dobrořeč Hospodinu, nezapomínej na žádná Jeho dobrodiní. On odpouští všechny moje nepravosti, On mě uzdravuje ze všech nemocí. Bylo mi odpuštěno, byl jsem Bohem přijat, jsem spravedlivý, uzdravený, spasený, osvobozený, prosperující, chodím v poznání Božím. Ve jménu Ježíše!“ AMEN.